

rigtig talt ikke tænke mig denne væsentlig anderledes, end der er ved et Teater, som drives af Staten, og der er jo ogsaa i sin Tid truffet Aftale derom med Rigsdagen. Men hvad jeg skal sige nogle Ord om, er den Tanke, som har medført Udvalgets Forslag, den nemlig, at Teatret bør stille efter at bære sig selv. Det tror jeg nemlig ikke er muligt at opnaa, og jeg tror, det er en Tanke, som ikke bør finde Udtryk paa Finansloven. Det er aabenbart i den Tanke at tilvejebringe Balance, at Udvalget har stillet sine Forslag, men det Budget, der der ved vil fremkomme, anser jeg det for ganske umuligt at holde. Naar et Budget opstilles, bør det jo være Meningen, at det kan holdes, i alt Fald tilnærmelsesvis, ogsaa paa alle de kalkulatoriske Poster, men det vil efter min Overbevisning dette Budget ikke kunne, og det gælder ikke blot for den nuværende Teaterchef, men efter min Overbevisning ogsaa for enhver, der kan tænkes at ville komme til at afløse ham. Det stiller sig derfor saaledes, at hvis et saadant Budget skulde have en saadan Betydning for mig, og jeg i et givet Tilfælde skulde se mig om efter en ny Teaterchef, maatte jeg sige til ham: Jeg gør dig Tilbud om at modtage Stillingen paa det Vilkaar, at dette Budget holdes. Men jeg vil ikke kunne gøre ham dette Tilbud, da det vilde være at paalægge ham noget, som det efter min Overbevisning er umuligt at opfylde, og altsaa stille ham paa en Uriaspøst. Og kom en Mand til mig og tilbød det, vilde jeg sige til ham: Du er ikke egnet til Teaterchef, fordi du har Illustioner, som du vil gaa i Stykker paa; du vil paatage dig en Pligt, som du ikke kan opfylde; du er for sangvinst, du vil gaa ind paa Ting, som du ikke forstaar; det vilde være urimeligt, om jeg vilde forlange, at Udvalget skulde sige, at det Budget, som er lagt af Ministeriet, ene har objektiv Begrundelse — jeg tror, at det har det, fordi det holder sig til flere Aars Gennemsnit — men jeg gentager, hvad jeg sagde ved første Behandling: Lad det saa blive prøvet paa objektiv gyldig Maade, hvilket Budget, der kan og bør opstilles som Norm for den nuværende og enhver kommende Teaterchef; lad alle Oplysninger, hentede fra Erfaringer, Sammenligninger, som her maa gøres med andre Steder og andre Institutioner, komme frem, og lad dem blive prøvede og lad os opstille et Budget paa det Grundlag. Skulde den Tanke vinde Anklang, vil man tillige kunne have Haab om Bøstning af adskillige af de Spørgsmaal, som ogsaa her foreligge. Der er Spørgsmaalet om Teatrets sceniske Kunstneres og

dets Embedsmænds kongelige Ansættelse. I Fjor stillede jeg Forslag om nogle Kunstneres kongelige Ansættelse; det blev ikke vedtaget. I Aar stiller jeg Forslag om nogle Embedsmænd, der, ganske bortset fra deres Personer, ifølge deres Stilling, og efter at de have været ansatte saa længe, have naturligt Krav paa at komme i Betragtning, og jeg skal tilstøde i Parentes, at da dette Forslag blev stillet, havde den ene af dem, Sceneinstruktør Krohn, ikke indgivet sin Afledsansøgning fra Stillingen som Teaterinspektør, det er denne Stilling, han ikke kan forbinde med den Stilling, han nu har faaet ved Kunstindustrimuseet. Det vil da tillige kunne løse det evig genvendende Spørgsmaal om den dramatiske Elevstole, og det vil endelig kunne løse Tanken om at faa et Resultat ud, som jeg kunde tiltræde, af Forslaget om Theaterchefens Raadighed over et vist Beløb til Gratifikation, hvorom der var saa megen Tale i Fjor, og som jeg i Aar har foreslaaet hævet til det traditionelle Beløb 10,000 Kr., medens Udvalget atter har foreslaaet det nedsat til 6,000. Alt dette og mere vilde man da komme til Forstaelse om, medens det nu gentager sig og ganske uafhængigt af Personer efter al Sandhøghed vil gentage sig som Stridspunkter. Hvad jeg har sagt om Budgettets Umulighed efter min Opfattelse, gælder naturligvis i mindre Grad, men dog til en vis Grad ogsaa om det af Mindretallet opstillede Budget. Jeg erlender det ikke som et Budget, der har en saadan Basis, at det kunde tjene som Rettefærd og til at paalægge Pligter for Teaterchefen. — Der bliver da, efter at jeg har gjort disse Bemærkninger, kun et enkelt Punkt at omtale, nemlig at det under mig, at Udvalget ikke har villet tilstaa de tre Elever fra den dramatiske Elevstole, der ere blevne antagne af det tgl. Teater, den alderdomsforjærgelsesberettigede Stilling, der er Tale om. De ere nemlig optagne paa aldeles normal Maade, og selv Fjender af Elevskolen kunne ikke angribe en Ansættelse, som ethvert Teater jo Tid efter anden maa foretage, idet det søger at drage yngre lovende Kræfter til sig; disse ere af alle de jagthyndige blevne anerkendte for de mest lovende af de yngre Kræfter, som frembød sig, og som Følge deraf indstilledes det til at antages; det er saa normalt, naturligt og uundgaeligt, at det ikke kunde være anderledes. Spørgsmaalet var blot om Antagelse i alderdomsforjærgelsesberettiget Stilling. Dertil var i Øjeblikket ingen Penge, og det er det, jeg har begæret Penge til at kunne give dem, en Stilling, som jo,